

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของหัวข้อการวิจัย

การเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่จะต้องสอนในการเรียนภาษา โดยปกติจะสอนเป็นลำดับสุดท้ายหลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ ฟัง พูด และอ่าน แล้วตามลำดับขั้นนี้ เพราะการเขียนเป็นขบวนการที่ซับซ้อน

การเขียนภาษาต่างประเทศมีหลายประเภท ในการแบ่งประเภทของการเขียนนี้มีผู้ (Authority) หลายท่านแบ่งประเภทของการเขียนแตกต่างกันไป เช่น Peter F. Oliva กล่าวว่า "ประเภทของการเขียนที่จะต้องฝึกให้แก่วิद्यार्थิที่เรียนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ การเขียนตัวอักษรในภาษานั้น การแปล การเขียนเรียงความแบบควบคุม (Controlled Composition) และการเขียนเรียงความแบบเสรี (Free Composition)"¹ ส่วน Robert Lado แบ่งการเขียนในภาษาต่างประเทศเป็น 5 ประเภท คือ การฝึกเขียนตัวอักษร การลอกข้อความจากแบบเรียนหลังจากการอ่าน การถ่ายทอดสิ่งที่ได้ยินหรือสิ่งที่มองเห็นเป็นตัวอักษร การเขียนเรียงความ และการเขียนวรรณคดี² นอกจากนี้ Nelson Brooks ได้แบ่งการเขียนออกเป็น 3 ประเภท คือ การเขียนต่อกจากที่กำหนดให้ ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ การเขียนประโยค และการเขียนเป็นอนุเฉท (Paragraph Writing)³ หรืออาจจะกล่าวโดยสรุปได้ว่า "การเขียน

¹Peter F. Oliva, The Teaching of Foreign Languages (New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1969), p. 153.

²Robert Lado, Language Teaching: A Scientific Approach (New York: McGraw-Hill, Inc., 1964), pp. 143-144.

³Nelson Brooks, Language and Language Learning: Theory and Practice (New York: Harcourt, Brace and World, Inc., 1964), p.173.

ในภาษาต่างประเทศมี 2 ประเภทคือ การฝึกกลไกในการคัดลายมือ หรือการเขียนให้
 ได้ทั้งตัวพิมพ์ ทั้งนี้ หมายรวมถึงการเรียงตัวหนังสือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
 และการเขียนตัวหนังสือให้ตรงบรรทัด และการฝึกฝนให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิด
 ในการเขียน"⁴

ในการฝึกฝนให้นักเรียนเกิดทักษะในการเขียนภาษาต่างประเทศนั้น ผู้สอน
 ต้องแน่ใจว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถ 4 ด้านคือ การเขียนตัวอักษรในภาษา วิธี
 สะกดคำตามระเบียบแบบแผนในภาษา การใช้โครงสร้างทางภาษาเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ
 และเรียนรู้วิธีเลือกคำศัพท์ หรือกลุ่มคำเพื่อแสดงความคิดของผู้เขียนอย่างเหมาะสม⁵
 อย่างไรก็ตามผู้สอนที่ระลึกเสมอว่าจุดหมายปลายทางของการสอนเขียนนั้นคือ การทำ
 ให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีเขียนตัวอักษรในภาษา วิธีสะกดคำตามระเบียบแบบแผนในภาษา
 และการใช้โครงสร้างไวยากรณ์จนไม่มีปัญหาในสิ่งเหล่านี้ ผู้เรียนเพียงแต่เลือกคำศัพท์
 หรือกลุ่มคำเพื่อแสดงความคิดเท่านั้น

การสอนเขียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังไม่ค่อยดีเท่าที่ควร จะเห็นได้ว่า
 สัมฤทธิ์ผลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในประเทศต่าง ๆ ในเอเชียอาคเนย์อยู่
 ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน⁶ และขอบกพร่องที่พบจากงานเขียนภาษาอังกฤษคือ นักเรียน

⁴ Bryce Van Syoc, แนววิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์สำหรับ
ประเทศไทย คมคาย จงเจริญสุข แปลจาก Methods of Teaching English as
a Foreign Language with Particular Reference to Speakers of Thai
 (พระนคร: โรงพิมพ์สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย), หน้า 123.

⁵ Wilga M. Rivers, Teaching Foreign Language Skills (Tokyo:
 Toppan Company, Limited, 1970), pp. 243-44.

⁶ R.J. Owens, "Teaching English Composition," RELC Journal
 I (June 1970), p. 119.

ไม่สามารถจะนำโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกค้องมาใช้ในการเขียนเรียงความ และมีข้อบกพร่องด้านวิธีเขียน (style)⁷

ในประเทศไทยซึ่งมีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ก็ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในทำนองเดียวกับปัญหาดังกล่าวข้างต้น นอกจากนี้ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับวิทยาลัยครูซึ่งมีวิชาที่ฝึกทักษะการเขียนโดยตรง สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกภาษาอังกฤษอยู่ 2 วิชา คือ ภาษาอังกฤษ 13 (Writing I)⁸ และวิชาภาษาอังกฤษ 20 (Writing II)⁹

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษอาจจะมีสาเหตุหลายประการด้วยกัน ถ้าพิจารณาในฐานะที่เป็นผู้ทำการสอน ปัญหาการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษนี้อาจจะเกิดจากวิธีสอน การเลือกแบบเรียน หรือการใช้บทเรียนประกอบในการสอน อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้ง 3 อย่าง เกี่ยวกับปัญหาการเรียนเขียนภาษา

⁷K.W. Moody, "Controlled Composition Frames," English Language Teaching, XIX (July 1965), p. 146.

⁸วิชาภาษาอังกฤษ 13 (Writing I) เป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษา ป.กศ. สูง วิชาเอกและวิชาโทภาษาอังกฤษ ซึ่งกำหนดให้ "ฝึกการเขียนโดยเน้นเครื่องหมายวรรคตอน เขียนข้อความ (Short paragraphs) และเรียงความ" ดู แนวนโยบายการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พ.ศ. 2510 หน้า 3.

⁹วิชาภาษาอังกฤษ 20 (Writing II) เป็นวิชาบังคับเฉพาะนักศึกษา ป.กศ. สูง วิชาเอกภาษาอังกฤษ ซึ่งกำหนดให้ "ฝึกการเขียนเรียงความ จุดหมายและฝึกย่อความ" ดู แนวนโยบายการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พ.ศ. 2510 หน้า 4.

อังกฤษนี้ R.J. Owens ไต่อภิปรายสาเหตุไว้ 3 ข้อ คือ

First, Are we expecting an unreasonably high level of competence? Second, Is there anything wrong with the teaching methods currently employed? Third, What ideas and/or materials have been developed recently which might help to improve matters?¹⁰

เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว ประกอบกันยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยเพื่อปรับปรุง การเขียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ ผู้วิจัยจึงได้เลือกทำการวิจัยเพื่อศึกษา วิธีสอน แบบเรียน บทเรียนประกอบ และหนังสืออ้างอิง ที่อาจารย์ภาษาอังกฤษในสถาบัน ฝึกหัดครูใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบกับสภาพที่ควรจะเป็นที่ผู้วิจัย รวบรวมได้จากหนังสือ เอกสาร และบทความต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษ การที่เลือกศึกษาเรื่องนี้ในระดับวิทยาลัยก็เพราะการปรับปรุงการสอนเขียนในระดับนี้จะมี ผลต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนเขียนในระดับอื่น ๆ เช่น ระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้นด้วย เพราะนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงวิชาเอก ภาษาอังกฤษนี้ ต่อไปจะไปทำการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้คือ

1. เพื่อจะได้ทราบวิธีสอน (Methods) ที่อาจารย์ภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู ต่าง ๆ ในนครหลวงกรุงเทพฯ ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing)

2. เพื่อจะได้ทราบว่าอาจารย์ที่สอนเขียนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูดังกล่าว ขาดคน ไขแบบเรียน (Texts) บทเรียนประกอบ (Supplementary Materials) และหนังสืออ้างอิง (Reference Books) ใบบางในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

3. เพื่อศึกษาว่าเมื่ออาจารย์ใช้วิธีสอน แบบเรียน บทเรียนประกอบ และ หนังสืออ้างอิงดังกล่าวแล้ว นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ มีสัมฤทธิ์ผลในการเขียนภาษาอังกฤษเพียงใด

4. เพื่อเสนอแนะวิธีสอน แบบเรียน บทเรียนประกอบ และหนังสืออ้างอิง ที่จะช่วยให้การสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับนี้ได้ผลดียิ่งขึ้น โดยอาศัยการค้นคว้า เกี่ยวกับวิธีสอน แบบเรียน บทเรียนประกอบ และหนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และการสอนภาษาต่างประเทศเป็นหลัก

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้

1. ทำให้ทราบว่าสภาพการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครู ใกล้เคียงหรือห่างไกลจากสภาพการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่ควรจะเป็น (Ideal Situation) เพียงใด

2. จะช่วยให้อาจารย์ผู้ทำการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครูทราบว่าควรจะใช้วิธีสอน แบบเรียน บทเรียนประกอบ และหนังสืออ้างอิงใบบาง ในอันที่จะช่วยให้การสอนวิชานี้ได้ผลดียิ่งขึ้น

3. เป็นแนวทางแก่ผู้ทำการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับนี้ปรับปรุงตนเอง และการสอนการเขียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

4. เป็นแนวทางแก่บรรณารักษ์ห้องสมุดวิทยาลัยครูต่าง ๆ ใ้จัดหานั่งหนังสืออ้างอิง บทเรียนประกอบ มาบริการแก่ผู้ทำการสอนวิชานี้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งจะศึกษาวิธีสอน แบบเรียน และบทเรียนประกอบที่อาจารย์ ภาษาอังกฤษใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ และวิทยาลัยครูสวนสุนันทา และศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ป.กศ. สูงปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 13 (Writing I) มาแล้ว และกำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 20 (Writing II) ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2514 จากวิทยาลัยครูทั้ง 4 แห่งดังกล่าวแล้วเท่านั้น

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจจะได้ผลไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร เนื่องจาก

1. เนื่องจากแบบสอบถามค่อนข้างละเอียดและยาว ผู้ตอบแบบสอบถามบางคน อาจจะไม่มีความตั้งใจที่จะตอบแบบสอบถามโดยไม่ตั้งใจ ไม่เต็มใจและไม่จริงจัง ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง
2. การวัดสัมฤทธิ์ผลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ป.กศ. สูงปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ อาจจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เนื่องจากลักษณะของแบบทดสอบและระยะเวลาที่ทำการทดสอบ กล่าวคือแบบทดสอบที่ใช้ในการนี้มีลักษณะที่ต้องการความพยายามและความตั้งใจในการทำมาก แต่ระยะเวลาที่ทำการทดสอบเป็นเวลาที่ไม่น้อยสะดวกสำหรับผู้สอบ ทั้งนี้ เพราะเป็นระยะเวลาที่นักศึกษาเตรียมตัวสอบปลายภาค แต่ผู้วิจัยจำเป็นต้องเลือกระยะเวลาทดสอบตอนนั้น เพราะต้องการให้นักศึกษาได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 20 (Writing II) ให้มากที่สุด จึงต้องทดสอบราว ๆ ปลายเทอม คือ ประมาณปลายเดือนมกราคม ถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์ จึงอาจทำให้นักศึกษาไม่ตั้งใจ ไม่เต็มใจทำแบบทดสอบหรือทำแบบทดสอบไม่เต็มที่ ทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ตรงกับความสามารถที่แท้จริง

3. ในการเลือกตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยตั้งใจจะเลือกนักศึกษาที่มีประวัติการเรียนและวิธีเรียนภาษาอังกฤษที่คล้ายคลึงกัน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการคัดเลือกตัวอย่างประชากร วิทยาลัยละ 30 คน แต่ในวันที่ทำการทดสอบนักศึกษามารับการทดสอบวิทยาลัยครูละ 30-33 คน จากจำนวน 45-70 คน ผู้วิจัยจึงไม่สามารถคัดเลือกตัวอย่างประชากรให้มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ 13 และภาษาอังกฤษ 20 ซึ่งเป็นวิชาที่สอนการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา ป.กศ.สูง วิชาเอกภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ศึกษาหนังสือ เอกสาร บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การสอนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อสรุปวิธีสอน แบบเรียน และบทเรียนประกอบที่ควรใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครู
3. สร้างแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ที่สอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครู เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ วิธีสอน แบบเรียน บทเรียนประกอบ และหนังสืออ้างอิงที่อาจารย์ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ
4. สร้างแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา ป.กศ.สูงปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ เพื่อทราบประวัติการศึกษาและวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ
5. วัดสัมฤทธิ์ผลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ป.กศ.สูงปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นให้เหมาะสมกับระดับความรู้และความสามารถของนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากร

ข้อสมมุติเบื้องต้น

นักศึกษาชั้น ป.กศ.สูงปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษที่ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 13 และเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 20 ในภาคปลายปีการศึกษา 2514 ที่เลือกมาเป็นตัวแทนของประชากรครั้งนี้ มีพื้นฐานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการเขียน ก่อนการเรียนวิชา 2 วิชาดังกล่าวข้างต้น เท่าเทียมกัน

คำจำกัดความ

อาจารย์ หมายถึงผู้สอนเขียนภาษาอังกฤษ (วิชาภาษาอังกฤษ 13 และภาษาอังกฤษ 20) ในวิทยาลัยครู 4 แห่งคือ วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ และวิทยาลัยครูสวนสุนันทา เท่านั้น

นักศึกษา หมายถึงผู้ที่เรียนในชั้น ป.กศ.สูงปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 13 มาแล้ว และกำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 20 ในภาคปลายปีการศึกษา 2514 ในวิทยาลัยครู 4 แห่งดังกล่าวแล้ว

หนังสือ หมายถึงหนังสือทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทั่วไป ยกเว้นแบบเรียนที่ใช้ในการเรียนเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครูเท่านั้น

แบบเรียน หมายถึงแบบเรียนที่ใช้เฉพาะในการเรียนเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครูเท่านั้น

แบบทดสอบ หมายถึงแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

งานวิจัยอื่นและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

การวิจัยเรื่อง วิธีสอน แบบเรี้น และบทเรียนประกอบที่ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครู ยังไม่เคยมีผู้ใดทำมาก่อนในประเทศไทย¹¹ งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ปรากฏมีเพียงเล่มเดียวซึ่งทำมากกว่า 10 ปีแล้ว และทำเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดแก่เรื่อง "ทักษะการเขียนในชั้นมัธยมปลายส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ" ซึ่งเสนอหลักการฝึกเขียนเรียงความ การฝึกคัด และเขียนตามคำบอก หลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ กลวิธีในการฝึก รวมทั้งลักษณะการสอนตามแผนใหม่เปรียบเทียบกับการสอนแผนเก่า¹²

สำหรับงานวิจัย (Theses and dissertations) ในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนั้น มีแต่การวิจัยเกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ แต่เนื่องจากวิธีสอนบางชนิดของการสอนเขียนภาษาอังกฤษแก่คนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเช่นกัน จึงจะกล่าวถึงผลการวิจัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่งานของ Kathryn Langlois, Erling Winston Petterson, Joan M. Putz และของ William Howard Essary ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดดังต่อไปนี้

¹¹ดูจากรายชื่อวิทยานิพนธ์ในประเทศไทย (Theses Written in Thailand) จนถึงปีการศึกษา 2513 รวบรวมโดยห้องสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.

¹²ลัคควาลัย วงศ์สุรคิต, "ทักษะการเขียนในชั้นมัธยมปลายส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ (Writing Skill in the Upper Mathayom Improves English Studying)" วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502.

Kathryn Langlois ได้ทำการวิจัยว่าการสอนเรียงความภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีเปรียบเทียบ(Comparative Method) คือนำเรียงความที่ดี และไม่ดี (well-written and poorly written themes) มาให้นักเรียนอ่านและอภิปราย เพื่อเปรียบเทียบ ก่อนที่จะให้นักเรียนเขียนเรียงความเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นั้น ได้ผลดีกว่าการสอนการเขียนเรียงความประเภท definition, compare-contrast, diagnostic themes ¹³

Erling Winston Petterson ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่าวิธีสอนภาษาอังกฤษที่ต่างกัน จะมีผลทำให้ความสามารถในการเขียนเรียงความและการรู้จัก (recognize) เรียงความที่ดี หรือไม่ โดยใช้วิธีสอน 3 วิธีที่เชื่อว่าเป็นวิธีที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียน คือ การเรียนวรรณคดี (the study of literature) การเรียนวรรณคดีกับไวยากรณ์ (the study of literature with grammar) และการเรียนวรรณคดีกับเรียงความ (the study of literature with composition) กับเด็กเกรด 7 และเกรด 9 ผลการวิจัยมีดังนี้

1. วิธีสอนแบบการเรียนวรรณคดีกับไวยากรณ์ ช่วยให้เด็กเกรด 7 มีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษ แต่อีก 2 วิธีที่เหลือช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนเกรด 9
2. การศึกษาวิธีการเขียนจากวรรณคดี กับการศึกษากฎเกณฑ์ในการเขียนเรียงความ (วิธีการเรียนวรรณคดีกับเรียงความ) เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดสำหรับทั้ง 2 ระดับชั้น ¹⁴

¹³ Kathryn Langlois, "English Composition by a Comparative Method Using and Operationally Defined Theme Evaluation Technique," Research in Education, (6: May 1971), p. 148.

¹⁴ Erling Winston Petterson, "A Comparison of Three Methods of Teaching Composition to Seventh and Ninth Graders," Research in Education, (6: May 1971), p. 146.

Joan M. Putz ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่า วิธีสอนเรียงความแบบไม่มีคำแนะนำ (Non-Directive Method) จะทำให้ความสามารถในการเขียนเรียงความสูงขึ้นกว่าการใช้วิธีสอนแบบเก่า (Traditional Method) หรือไม่ โดยทดลองสอนเรียงความภาษาอังกฤษกับนิสิตปีหนึ่ง 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งใช้วิธีสอนแบบไม่มีคำแนะนำ (Non-Directive Method) คือนิสิตเป็นผู้เลือกแบบ (form) และหัวข้อเรื่องในการเขียนเรียงความเอง และเปลี่ยนกันตรวจงาน ครูทำหน้าที่เป็นประธานเวลาที่นิสิตอภิปราย นิสิตอีกกลุ่มหนึ่งได้รับการสอนแบบเก่า (Traditional Method) คือ ครูเป็นผู้เลือกหัวข้อเรื่อง คำเนิการสอนไปตามลำดับชั้นในแบบเรียน และตรวจงานเขียนของนักเรียนเอง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเรียงความของนิสิตทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นิสิตชอบวิธีสอนแบบไม่มีคำแนะนำ (Non-Directive Method) มากกว่า ซึ่งชี้ให้เห็นว่าวิธีสอนแบบไม่มีคำแนะนำ (Non-Directive Method) ให้ประโยชน์ในด้านอื่น เช่น ทำให้นิสิตมีความเชื่อมั่นในตนเองมากกว่า¹⁵

William Howard Essary ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่าวิธีสอนเขียนเรียงความชนิดใดมีประสิทธิภาพที่สุดในการช่วยให้นิสิตปีที่ 1 มีความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ในการเขียนเรียงความ และเพื่อจะศึกษาว่า ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์จะสอดคล้องหรือขัดกับพัฒนาการด้านเนื้อเรื่อง (content) โดยทดลองสอนเรียงความแก่นิสิตปีหนึ่ง 7 กลุ่ม แต่ละกลุ่มได้รับการสอนด้วยวิธีต่างๆ กัน แล้วนำเรียงความครั้งแรกและครั้งสุดท้ายของนิสิตแต่ละกลุ่มมาพิจารณาผลในเรื่อง

15

Joan M. Putz, "The Effectiveness of Non-Directive Teaching as a Method of Improving the Writing Ability of College Freshmen," Research in Education, (6: July 1971), p. 100.

ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์และเนื้อเรื่อง การวิจัยพบว่านิสิตกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีที่เน้นการฝึกไวยากรณ์และวิธีเขียน มีพัฒนาการทางด้านไวยากรณ์มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 และทางด้านเนื้อเรื่องที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้สอนทั้งไวยากรณ์และวิธีเขียนในวิชาเรียงความภาษาอังกฤษ¹⁶

นอกจากนี้ มีงานวิจัย 2 เรื่องที่สนับสนุนว่า การฝึกพูดก่อนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษช่วยทำให้งานเขียนของเด็กดีขึ้น และมีที่ผิดพลาดตบลด คือ งานวิจัยของ Robert Franklin Wiggins และของ Andrew Boggs Ramsey

Robert Franklin Wiggins ได้ศึกษาอิทธิพลของการสอนเขียนโดยเน้นการฝึกพูด ที่มีต่อความสามารถในการเขียนประโยคแบบต่าง ๆ โดยทำการทดลองสอนเด็กเกรด 4 2 กลุ่ม ๆ ละ 40 คน เด็กทั้งสองกลุ่มได้รับการสอนตามปกติเช่นเดียวกัน ยกเว้นการเน้นการฝึกพูดครั้งละ 30 นาที เป็นเวลา 40 ครั้งแก่เด็กกลุ่มหนึ่ง ผลการทดลองปรากฏว่าเด็กกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยเน้นการฝึกพูดมีพัฒนาการในการเขียนอนุกรมกรประโยค (Compound Sentences) และสังกรประโยค (Complex Sentences) สูงกว่าเด็กกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ โดยดูจากคะแนนที่ได้จากการสอบก่อนการทดลองสอน (pre-test) และคะแนนที่ได้หลังจากได้รับการสอนแล้ว (post-test)¹⁷

¹⁶ William Howard Essary, "A Comparative Investigation of Several Methods of Aiding College Freshmen to Achieve Grammatical Accuracy in Written Composition," Research in Education, (6: July 1971), p. 104.

¹⁷ Robert Franklin Wiggins, "A Study of the Influence of Oral Instruction on Student's Ability in Written Sentence Structure," Research in Education, (3: June 1969), p. 78.

Andrew Boggs Ramsey ได้ทำการวิจัยพบว่า การฝึกพูดช่วยทำให้การเขียนเรียงความของเด็กเกรด 6 ค่อนข้างดี คือ สามารถลดจำนวนข้อผิดพลาด (errors) ในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ¹⁸

Robert James Zanotti ได้ทำการทดลองใช้เครื่องบันทึกเสียงในชั่วโมงก่อนการสอนเรียงความ โดยใช้นักเรียนเกรด 6 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง (Experimental Group) ใช้เครื่องบันทึกเสียงเพื่อเรียบเรียง (organize) สิ่งที่จะเขียนแล้วนำมาเปิดฟังช่วยในการเขียนในชั่วโมงที่ฝึกเขียนเรียงความ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มควบคุม (Control Group) ไม่ได้ใช้เครื่องบันทึกเสียงช่วย

ผลการวิจัย มีดังนี้

1. การใช้เครื่องบันทึกเสียงในชั่วโมงก่อนเขียนเรียงความ ช่วยในการเขียนเรียงความอยู่บ้าง
2. เครื่องบันทึกเสียงไม่ได้ช่วยเด็กผู้ชายมากกว่าเด็กผู้หญิง
3. นักเรียนกลุ่มทดลองเขียนเรียงความไวยาวกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม
4. ไม่มีความแตกต่างระหว่างความสามารถในการเขียนเรียงความระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แม้ว่าโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มทดลองเขียนเรียงความได้ดีกว่า¹⁹

Thomas Carroll Gee ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่า การวิจารณ์งานเขียนของนักเรียนโดยใช้วิธีต่าง ๆ จะมีผลต่อปริมาณและคุณภาพของการเขียน และต่อทัศนคติที่มีต่อ

¹⁸Andrew Boggs Ramsey, "The Relationship of Speech Training to Written English of Selected Sixth Grade Negro Students," Research in Education, (6: October 1971), p. 105.

¹⁹Robert James Zanotti, "A Study of the Tape Recorder as an Aid to Written Composition at Sixth-Grade Level," Research in Education, (6: June 1971), p. 157.

การเขียนหรือไม่ โดยทำการทดลองใช้วิธีวิจารณ์ 3 แบบ คือ แบบชมเชย (praise) แบบวิจารณ์ชอบหรือ (negative criticism) และแบบไม่เขียนคำวิจารณ์เลย (no-comment) กับนักเรียนระดับมัธยม จำนวน 150 คน จากโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในรัฐเท็กซัส ซึ่งแบ่งกลุ่มตามระดับความสามารถเป็น 3 กลุ่ม คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้ The California Short-Form Test of Mental Maturity

ผลการวิจัย มีดังนี้

1. แบบของการวิจารณ์งานเขียนมีผลต่อปริมาณงานเขียนของนักเรียน และมีผลต่อนักเรียนกลุ่มเก่ง มากกว่ากลุ่มปานกลาง และอ่อน
2. แบบของการวิจารณ์ ไม่ทำให้ปริมาณและคุณภาพของงานเขียนและทัศนคติที่มีต่อการเขียนของเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3. การวิจารณ์งานเขียนแบบชมเชย (praise) มีประสิทธิภาพในการสร้างทัศนคติที่ดี (positive attitude) ต่อการเขียนได้มากกว่าการวิจารณ์อีก 2 วิธี²⁰

การวิจัยเกี่ยวกับการเตรียมครูสอนเรียงความ

Alice Medley Lowery ได้ศึกษาความหาวิทยาลัยต่าง ๆ 7 แห่งในรัฐฟลอริดา ได้ให้ความรู้แก่นักเรียนฝึกหัดครูในด้านการเขียนเรียงความชนิดต่าง ๆ วิธีสอนเรียงความและความรู้ทางคานาภาษาเพียงพอหรือไม่ โดยใช้แบบสอบถามกับครูสอนเรียงความภาษาอังกฤษ ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยทั้ง 7 แห่งนี้ จากการวิจัยพบว่า ทางมหาวิทยาลัยให้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับลักษณะของเรียงความ และวิธีสอนเรียงความไม่เพียงพอในการทำการสอน ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการยกระดับมาตรฐานในการ

²⁰ Thomas Carroll Gee, "The Effect of Written Comment on Expository Composition," Dissertation Abstracts International, (31: January 1971), p. 3412-A.

เตรียมการสอนเรียงความของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในรัฐฟลอริดา โดยที่โปรแกรมการเตรียมการสอนเรียงความควรจะรวมวิชาต่าง ๆ คือ ฝึกเขียนแบบสร้างสรรค์ (Creative Writing) วิชาการสอนเรียงความ การสอนเรียงความแก่เด็กที่เรียนอ่อน และวิธีตรวจเรียงความ²¹

บทความและหนังสือเกี่ยวกับวิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ สำหรับคณาการสอนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (second language) หรือภาษาต่างประเทศ (foreign language) นั้น เท่าที่นำเสนอใจพอจะสรุปเป็นค่าน ๆ ดังนี้

1. เทคนิคและแบบฝึกหัดฝึกทักษะเขียนโดยทั่วไป

Fe R. Dacanay ได้กล่าวถึงแบบฝึกหัดสำหรับใช้ในการฝึกทักษะการเขียนในภาษาต่างประเทศทุกระดับตั้งแต่ระดับง่าย คือ การลอกแบบประโยค หรือ อนุเจต (paragraph) ไปจนถึงเรียงความแบบเสรี แบบฝึกหัดที่ Dacanay แนะนำนี้สามารถที่จะนำไปใช้ได้กับทุกระดับชั้นโดยการปรับปรุงเนื้อหา (Content) ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน²²

²¹Alice Medley Lowery, "A Study of the Adequacy of Under-graduate Teacher Preparation in Composition in the State of Florida," Dissertation Abstracts International, (31: July 1970), 269-270 A.

²²Fe R. Dacanay, Techniques and Procedures in Second Language Teaching (Quezon City: Phoenix Publishing House, 1963), pp. 306-385.

Mary Finocchiaro เสนอเทคนิคต่าง ๆ ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่จะสามารถช่วยใ้พบรรจุดจุดหมายปลายทางคือ การเขียนเรียงความ เทคนิคต่าง ๆ นี้ Finocchiaro รวบรวมจากหนังสือ แบบเรียน และจากประสบการณ์ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา²³

W.L. Radford ได้ใช้วิธี "The Blackboard Composition Technique" ในการสอนเรียงความภาษาอังกฤษแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และพบว่าวิธีนี้สามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเขียนเรียงความแบบเสรี (Free Composition) ในการเรียน ในเทอมต่อไป Radford จึงได้เสนอแนะให้ใช้วิธีสอนแบบนี้ในการสอนการเขียนเรื่องสั้น ๆ พรรณาโวหาร (imaginative description) จดหมาย การอธิบายขบวนการ มนสันทนา²⁴

นอกจาก Dacanay, Finocchiaro และ Radford แล้ว Earl Rand ยังได้เสนอเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ประโยคจากข้อความที่ได้อ่าน (Reading passage) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความ เทคนิคการสอนแบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเข้าใจประโยคที่ผู้อ่านเขียน และความสามารถในการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ²⁵

เทคนิคพิเศษในการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่ Anita Pincas เสนอแนะ ได้แก่ เทคนิคการแทนที่ครั้งละหลายแห่ง (Multiple Substitution) นั้น มีลักษณะเหมือนการ

²³

Mary Finocchiaro, "Secondary School Composition: Problems and Practices," TESOL Quarterly, (September, 1967), pp. 40-46.

²⁴

W.L. Radford "The Blackboard Composition," English Language Teaching, XXIV (October, 1969), pp. 49-54.

²⁵

Earl Rand, "Step Toward Proficiency in Composition: Analysis and Synthesis," English Teaching Forum, VII (May-June 1969), pp. 6-10.

เรียนแบบโปรแกรม (Programmed Teaching or Teaching Machine) กล่าวคือ นักเรียนจะต้องเรียนไปที่ละขั้นตามลำดับจนถึงขั้นที่ซับซ้อน และในระหว่างการฝึกเขียน โดยใช้วิธีนี้จะมีการสร้างความสามารถในการใช้ภาษา จนในที่สุดผู้เรียนจะสามารถเขียนเรียงความแบบเสรีได้²⁶

เทคนิคในการสอนเขียนภาษาอังกฤษอีกอย่างหนึ่งได้แก่ "Dicto-Comp" ซึ่งเป็นวิธีที่รวมลักษณะที่มีการควบคุมมากที่สุด คือ การเขียนตามคำบอก (Dictation) กับวิธีที่มีการควบคุมน้อยที่สุด คือ การเขียนเรียงความแบบเสรี (Free Composition) ซึ่งตรวจให้คะแนนยาก และเป็นที่ยอมรับของนิสิตพลาคของนักเรียน²⁷

2. เทคนิคและแบบฝึกหัดฝึกทักษะการเขียนที่เน้นหนักด้านการเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing)

สำหรับผู้ที่เสนอแนะเทคนิคและแบบฝึกหัดฝึกทักษะการเขียนที่เน้นหนักด้านการเขียนแบบควบคุม มีดังนี้

Lois Robinson เสนอแนะแบบฝึกหัดชนิดต่าง ๆ ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบควบคุมแก่นักเรียนระดับกลาง (Controlled writing for intermediate foreign students) ซึ่งมีประโยชน์ ดังนี้

²⁶ Anita Pincas, "Structural Linguistics and Systematic Teaching to Students of English as a Foreign Language," Language Learning, XII (No. 3 1962), pp. 185-194.

²⁷ Robert Ilson, "The Dicto-Comp: A Specialized Techniques for Controlling Speech and Writing in Language," Language Learning, XII (No. 3 1962), pp. 299-301.

P.M. Riley, "The Dicto-Comp" English Teaching Forum, X (January-February 1972), pp. 21-23.

1. แบบฝึกหัดชนิดนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนในชั้นระหว่างการเขียนประโยค (lists of sentences) และการเขียนเรียงความ (composition)
2. ช่วยให้ผู้เรียนเขียนนิคไวยากรณอยลง และครูสามารถตรวจแก้ไขไคละเอียคขึ้น
3. ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาศฝึกใช้โครงสร้างไวยากรณที่พบบอย ๆ ในประโยคคาง ๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของอนุเจต หรือเรียงความ
4. ผู้เรียนไคฝึกลอกขอความทั้งหมด เพราะแบบฝึกหัดชนิดนี้ผู้เรียนจะตองลอกขอความ เป็นอนุเจต หรือเรียงความ โดยปฏิบัติตามคำสั่งอื่น ๆ ควบคู่กันไป
5. เวลาบ่ขอฝึกพลาค ผู้เรียนลอกใหม่แต่เฉพาะที่ฝึกเท่านั้น
6. ทำให้ผู้เรียนไคเรียนรูโครงสร้างไวยากรณที่แทรกอยู่ในแต่ละประโยคในอนุเจต หรือเรียงความ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษต่อไป²⁸

Pauline M. Rojas เสนอแบบฝึกหัดชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในการฝึกทักษะเขียน ซึ่งเรียกว่าการเขียนแบบเลียนแบบ หรือแบบควบคุม (Imitative or Controlled Writing) แบบฝึกหัดชนิดนี้สามารถจะเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนได้ กล่าวคือ ระดับต้น ก็มีการควบคุมมาก ระดับสูงก็มีการควบคุมน้อยลง แม้ว่าการเตรียมแบบฝึกหัดชนิดนี้จะเสียเวลามาก แต่ประโยชน์ที่โคกคุมคาค เพราะอาจจะให้ผู้เรียนตรวจเองไค และในระหว่างที่นักเรียนทำแบบฝึกหัด ครูมีเวลาเดินตรวจแก้ไขและให้ความช่วยเหลือไคทันที นอกจากนี้การทำแบบฝึกหัดชนิดนี้ทั้งหมดจะทำให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเองไคอย่างชัดเจน และยังสามารถใช้เป็นแบบทดสอบทักษะการเขียนไคด้วย²⁹

²⁸Lois Robinson, "Controlled Writing for Intermediate Foreign Students," in Harold B. Allen (ed.) Teaching English as a Second Language (New York: McGraw-Hill Book Company, 1965), pp. 265-270.

²⁹Pauline M. Rojas, "Writing to Learn," TESOL Quarterly, (June 1968), pp. 127-129.

นอกจาก Robinson และ Rojas แล้ว Gerald Dykstra ยังได้เสนอแนะวิธีสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการให้เขียนตามแบบ (Model-imitation) โดยเริ่มตั้งแต่การควบคุมมากที่สุด คือ การให้ลอกแบบ (copy the model) จนถึงการควบคุมน้อยที่สุด (Minimally Controlled)³⁰

3. เทคนิคและแบบฝึกหัดที่เน้นหนักด้านการเขียนในระดับประโยคและอนุเลข

D.H. Spencer กล่าวถึงแบบฝึกหัดสำหรับการเขียนภาษาอังกฤษแบบควบคุม โดยแบ่งเป็น 2 ระดับคือ ระดับประโยค และระดับอนุเลข โดยใช้วิธีให้ผู้เรียนใช้คำที่กำหนดให้มาแทนที่คำในประโยคตัวอย่าง (model) โดยที่คำที่นำมาแทนนั้นครั้งละหลายคำ และอาจจะเป็นคำหลายประเภท เช่น มีทั้ง นาม กริยา และคุณศัพท์ เป็นต้น³¹

Nelson Brooks ก็กล่าวถึงแบบฝึกหัดโดยการฝึกเขียนประโยคย่อย (Sub-sentence writing) เขียนประโยค (Sentence writing) และเขียนอนุเลข (paragraph writing) สำหรับแบบฝึกหัดฝึกทักษะในการเขียนประโยคยอมนั้น Brooks แนะนำวิธีเขียนตามคำบอกเป็นบางส่วน (Spot-dictation) คือ นักเรียนจะได้รับแจกกระดาษที่พิมพ์ประโยคโดดๆ (Sperate Sentences) หรือข้อความที่ต่อเนื่องกัน (connected passages) ซึ่งมีช่องว่างให้เติมคำหรือข้อความ (words or expressions) หลังจากที่ได้ให้นักเรียนฟังครูอ่านประโยค หรือข้อความแล้วให้เติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างและช่องที่กำหนดให้

สำหรับแบบฝึกหัดฝึกทักษะเขียนระดับประโยค เมื่อการให้นำคำชนิดต่าง ๆ ไปแทนที่ในประโยคตัวอย่าง แต่งประโยคจากคำต่าง ๆ ที่กำหนดให้ และให้เขียนประโยคใหม่โดยใช้คำหรือข้อความที่กำหนดให้ไปแทนที่ส่วนของประโยคที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

³⁰Gerald Dykstra, "Eliciting Language Practice in Writing," English Teaching Forum, XIX(October 1964), pp. 23-26.

³¹D.H. Spencer, "Two Types of Guided Composition Exercises," English Language Teaching, XIX(July 1965), pp. 156-158.

ส่วนแบบฝึกหัดฝึกเขียนเป็นอนุเจตนั้น Brooks แนะนำวิธีการเขียนแบบอนุเจตตัวอย่าง ซึ่งครูแต่งขึ้นเองโดยใช้เนื้อเรื่องจากบทเรียนที่เรียนแล้วในชั่วโมงอ่าน³²

นอกจากนี้ Frank Chaplen ได้เสนอแนะแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการเขียนอนุเจตโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกให้ศึกษาลักษณะที่จำเป็นในการเขียนอนุเจตที่ดี โดยมีการอธิบายและยกตัวอย่างประกอบ แล้วให้ทำแบบฝึกหัด เช่น ใ้หาใจความสำคัญของอนุเจต และพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่าง ๆ ที่มาขยายใจความสำคัญนั้น หรือให้คิดสั้นว่าประโยคใดมีใจความสำคัญชัดเจน สะดวกในการเขียนเป็นอนุเจตได้ เป็นกัน และในตอนที่สองก็ให้ผู้เรียนเขียนอนุเจต โดยดูจากอนุเจตตัวอย่าง ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่เสนอแนะไว้ พร้อมทั้งมีคำถามเป็นแนวทางในการเขียนด้วย³³

เทคนิคอีกอย่างหนึ่งในการสอนเขียนเป็นอนุเจต ได้แก่เทคนิคการวิเคราะห์แบบสร้างของอนุเจต (Analysing the pattern of the paragraph) ซึ่ง Anita Pincas เป็นผู้แนะนำให้ครูใช้ในการสอนเขียนอนุเจตแบบต่าง ๆ เพราะอนุเจตไม่ใช่แต่เพียงการเรียงประโยคต่าง ๆ เขาคายกัน (any sequence of sentences) หรือการเรียงประโยคต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันเท่านั้น แต่เป็นการเรียงประโยคต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันและตามลำดับที่ถูกต้อง คือตามแบบสร้างของอนุเจตนั้นนั่นเอง ดังนั้น ครูจึงควรจรรยาอนุเจตที่ดีประกอบควาอะไบบ้าง เพื่อจะสามารถสอนนักเรียนให้เขียนอนุเจตได้อย่างมีประสิทธิภาพ³⁴

³²Nelson Brooks, Language Learning: Theory and Practice (New York: Harcourt, Brace and World, Inc., 1964), pp. 173-179.

³³Frank Chaplen, Paragraph Writing (London: Oxford University Press, 1970).

³⁴Anita Pincas, "For the Young Teacher-Writing in Paragraph," English Language Teaching, XXIV(January 1970), pp. 182-183.

4. การเลือกหัวข้อเรื่องหรือเรื่องราวในการเขียนอนุเจตหรือเรียงความ

การเลือกหัวข้อเรื่องหรือเรื่องราวในการเขียนอนุเจตหรือเรียงความนั้น เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเขียนอนุเจต หรือเรียงความได้คล่องและถูกต้อง P. Gurrey กล่าวว่า จำเป็นที่จะต้องเลือกเรื่องราวที่เป็นประสบการณ์ตรงของผู้เรียน ซึ่งหัวข้อเรื่องที่ครูควรเลือกมาให้แก่นักเรียนเขียน ควรจะมีลักษณะที่เฉพาะ (particular) จำกัด (limited) เป็นนามธรรม (concrete) และสมจริง (realistic) นอกจากนี้ Gurrey ยังกล่าวถึงลักษณะของหัวข้อเรื่องที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมที่จะเลือกมาให้แก่นักเรียนเขียนด้วย³⁵

5. การเตรียมนักเรียนก่อนให้เขียน

P. Gurrey กล่าวว่า การเตรียมตัวนักเรียนก่อนให้เขียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการเขียนเรียงความในภาษาต่างประเทศ และการเตรียมตัวนั้นควรจะได้เป็นการฝึกปากเปล่า นอกจากนี้ Gurrey ยังได้เสนอแนะวิธีเตรียมตัวนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว 6-7 ปี ที่ใช้ได้อย่างดีแล้วด้วย³⁶

6. การตรวจงานเขียนของนักเรียน

ในการตรวจงานเขียนนั้น มีครูหลายท่านแนะนำให้ครูสลับสุมให้นักเรียนตรวจงานเขียนของตนเองก่อนส่ง เพราะจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปด้วย³⁷ และ Gurrey ได้แนะนำวิธีต่าง ๆ ในการตรวจงานเขียนของนักเรียน โดย

³⁵P. Gurrey, Teaching English as a Foreign Language (London: Longmans, Green and Co. Ltd., 1955), pp. 139-145.

³⁶Ibid., pp. 129-135.

³⁷Ibid., pp. 148-153.

Dacanay, op. cit., pp. 362-371.

Rivers, op. cit., pp. 255-257.

ให้สลับเปลี่ยนวิธีกันไป เช่น ครูตรวจให้เองโดยใช้สัญลักษณ์น้อยกว่าข้อผิดพลาดของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องใด หรือใส่แต่จำนวนที่ผิดพลาดลงในมุมล่างขวาของหน้ากระดาษที่เขียนอนุเฉทหรือเรียงความ เป็นต้น³⁸ นอกจาก Gurrey และ Finocchiaro ยังได้เสนอแนะวิธีตรวจเรียงความโดยใช้สัญลักษณ์พิเศษเช่นเดียวกับ Gurrey³⁹ และ Donald Knapp ได้เสนอแนะวิธีตรวจเรียงความโดยใช้ Check list⁴⁰

7. โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

Earl W. Stevick ได้กล่าวถึงโสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ที่ควรจะใช้ประกอบการสอนเขียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งลักษณะการใช้และข้อดี ขอบกพร่องของอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้⁴¹

³⁸Gurrey, op. cit., pp. 146-153.

²⁹Mary Finocchiaro, English as a Second Language: From Theory to Practice. (New York: Simon and Schuster, Inc., 1964), pp. 76-77.

⁴⁰Donald Knapp, "A Focused, Efficient Method to Relate Composition Correction to Teaching Aims," in Harold B. Allen, Teaching English as a Second Language (New York: McGraw-Hill Book Company, 1965), pp. 271-281.

⁴¹Earl W. Stevick, Helping People Learn English: A Manual for Teachers of English as a Second Language (New York: Abingdon Press, 1963), pp. 74-78.